

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 mars 2020 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus – Estland) – brottmål mot A.P.

(Mål C-2/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Rambeslut 2008/947/RIF – Ömsesidigt erkännande av domar och övervakningsbeslut – Tillämpningsområde – Dom om utdömmande av en uppskjuten fängelsepåföljd – Övervakningsåtgärd – Skyldighet att inte begå något nytt brott – Skyldighet som grundas på lag)

(2020/C 215/19)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

A.P.

Domslut

Artikel 1.2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder, jämförd med artikel 4.1 d i detta rambeslut, ska tolkas på så sätt att erkännandet av en dom genom vilken en frihetsberövande påföljd utdömts, vars verkställighet skjutits upp på det enda villkoret att en lagstadgad skyldighet att inte begå något nytt brott under en provotid iakttas, omfattas av tillämpningsområdet för detta rambeslut, förutsatt att denna lagstadgade skyldighet framgår av den domen eller av ett övervakningsbeslut som meddelats på grundval av nämnda dom, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 93, 11.3.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 mars 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Saarbrücken – Tyskland) – JC mot Kreissparkasse Saarlouis

(Mål C-66/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2008/48/EG – Konsumentkreditavtal – Ängerrätt – Frist för att utöva denna rätt – Krav på vilka uppgifter avtalet ska innehålla – Information enbart i form av en hänvisning till ett flertal nationella bestämmelser)

(2020/C 215/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JC

Motpart: Kreissparkasse Saarlouis

Domslut

- 1) Artikel 10.2 p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG, ska tolkas så, att till den information som enligt denna bestämmelse ska anges på ett klart och kortfattat sätt i ett kreditavtal, hör uppgifter om sättet för att beräkna ångerfristen som föreskrivs i artikel 14.1 andra stycket i direktivet.
- 2) Artikel 10.2 p i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att den utgör hinder för att det i ett kreditavtal, vad gäller den information som avses i artikel 10 i detta direktiv, hänvisas till en nationell bestämmelse som i sin tur hänvisar till andra bestämmelser i den aktuella medlemsstatens lagstiftning.

(¹) EUT C 139, 15.04.2019)

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 mars 2020 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – San Domenico Vetraria SpA mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-94/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artiklarna 2 och 6 – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Tillhandahållande av tjänster mot vederlag – Utstationering av personal från ett moderbolag till dotterbolaget – Dotterbolaget har endast betalat ersättning för kostnaderna)

(2020/C 215/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: San Domenico Vetraria SpA

Motpart: Agenzia delle Entrate

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Domslut

Artikel 2.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett moderbolags utlåning eller utstationering av personal till sitt dotterbolag, enbart mot ersättning av därtill relaterade kostnader, inte anses vara relevant i mervärdesskattelhänseende, förutsatt att de belopp som dotterbolaget betalar till moderbolaget å ena sidan och utlåningen eller utstationeringen å andra sidan är villkorade av varandra.

(¹) EUT C 182, 27.5.2019.)